

Gecenin Bir Yarısı

– mehmetbekmez · 16 Aralık 2017

Gecenin Bir Yarısı

Gecenin bir yarısı,
Masasında çay ve kül tablası,
Dudağında sigara,
Arkada muhayyer kürdi bir şarkı.
Zavallı,
Ruhu daraldı,
Kendini dışarı attı.

Gecenin bir yarısı.
Şehrin kuytu kenarları,
Kör sokak lambası,
Altında bir bank,
Üstünde ıslak bir beden,
Zavallının aklı,kovalıyor çıkmazı.

Gecenin bir yarısı,
Duyulmuyor gökte ayın fısıltısı,
Göz kırpmıyor eskisi gibi yıldızları,
Akrebi ve yelkovanı isyan etmiş,
Geçiremiyor zavvalı,bir türlü zamanı.

Gecenin bir yarısı,
Tutamadı göz yaşlarını,
Düşündü,düşündü,düşündü...
Zavallı,
Hayalleri,umutları geldi aklına,
Sıktı yumruklarını.
Tutamadı kendini,
Bir küfür salladı.

Gecenin bir yarısı,
Başını öne eğdi zavallı.
Yere doğru baktı,

Güzel bir çakıl taşı gördü,
Uzandı eline aldı.
Anlatmaya başladı,
Uzun uzun konuştu,
Taş ağladı dayanamadı çatladı.

Gecenin bir yarısı,
Şehrin loş ışıkları,
Mahşeri yalnızlığın meçhul noktası,
Duyguların mahşeri kalabalığı,
Yaktı içini imkansızlığın narı,
Kurban gitti kör bir gerçeğe,
Bu zavallının umutları...